

31992L0013

L 76/14

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

23.3.1992

DIRECTIVA 92/13/CEE A CONSILIULUI**din 25 februarie 1992****privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor**

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,în cooperare cu Parlamentul European ⁽²⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât Directiva 90/531/CEE a Consiliului din 17 septembrie 1990 privind procedurile de achiziții publice ale entităților care activează în sectoarele ⁽⁴⁾ de apă, energie, transporturi și telecomunicații stabilește norme privind procedurile de achiziții publice menite să garanteze potențialilor furnizori și contractori șanse egale de participare la adjudecarea contractelor, însă nu conține nici o prevedere specifică care să asigure aplicarea efectivă a acesteia;

întrucât aranjamentele existente deopotrivă la nivel național și comunitar având ca scop garantarea aplicării acesteia nu sunt întotdeauna adecvate;

întrucât lipsa unor căi de atac eficiente sau caracterul inadecvat al celor existente ar putea împiedica întreprinderile comunitare să înainteze oferte; întrucât, prin urmare, statele membre trebuie să remedieze această situație;

întrucât Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind aplicarea procedurilor de soluționare a contestațiilor privind atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și lucrări ⁽⁵⁾ se limitează la procedurile de atribuire a contractelor prevăzute în Directiva 71/305/CEE a Consiliului din 26 iulie 1971 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de lucrări publice ⁽⁶⁾, modificată ultima dată de

Directiva 90/531/CEE, și în Directiva 77/62/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1976 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de produse ⁽⁷⁾, modificată ultima dată de Directiva 90/531/CEE;

întrucât deschiderea concurenței la nivel comunitar pentru achizițiile publice din sectoarele avute în vedere impune adoptarea unor dispoziții menite să pună la dispoziția contractorilor și furnizorilor proceduri corespunzătoare privind căile de atac, în caz de încălcare a legislației comunitare sau a normelor de drept intern de punere în aplicare a acesteia;

întrucât se impune asigurarea unui grad sporit de transparență și nediscriminare și întrucât, pentru ca acestea să aibă efecte concrete, se impune să fie disponibile căi de atac eficiente și rapide;

întrucât trebuie să se țină cont de natura specifică a anumitor hotărâri judecătorești, prin autorizarea statelor membre să aleagă între diversele competențe conferite instanțelor sesizate în căi de atac care au efecte echivalente;

întrucât una dintre aceste opțiuni include competența de a interveni nemijlocit în procedurile de achiziții publice ale entităților contractante prin, de exemplu, suspendarea acestora sau anularea deciziilor sau a clauzelor discriminatorii din documente sau publicații;

întrucât cealaltă opțiune prevede competența de a exercita presiuni efective indirecte asupra entităților contractante cu scopul de a le determina să remedieze orice încălcare sau de a le împiedica să comită încălcări și de a preveni producerea de daune;

întrucât solicitarea de despăgubiri trebuie să fie, în toate cazurile, posibilă;

întrucât, în cazul în care se solicită despăgubiri ce reprezintă cheltuielile de elaborare a ofertei sau cheltuielile de participare la licitația pentru atribuirea unui contract, solicitantului nu trebuie să i se ceară să dovedească, pentru a-și recupera cheltuielile pe care le-a efectuat, că, în absența încălcării respective, contractul ar fi fost adjudecat în favoarea sa;

⁽¹⁾ JO C 216, 31.8.1990, p. 8.

JO C 179, 10.7.1991, p. 18.

⁽²⁾ JO C 106, 22.4.1991, p. 82.
JO C 39, 17.2.1992.⁽³⁾ JO C 60, 8.3.1991, p. 16.⁽⁴⁾ JO L 297, 29.10.1990, p. 1.⁽⁵⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 33.⁽⁶⁾ JO L 185, 16.8.1971, p. 5.⁽⁷⁾ JO L 13, 15.1.1977, p. 1.

întrucât entitățile contractante care se conformează normelor de achiziție au dreptul să facă public acest lucru prin mijloacele corespunzătoare; întrucât acest lucru impune analizarea de către persoane independente a procedurilor și practicilor de achiziție aplicate de respectivele entități;

întrucât, în acest scop, este nevoie de un sistem de atestare care să dea posibilitatea publicării unei declarații privind aplicarea corectă a normelor de achiziție în anunțurile publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*;

întrucât entitățile contractante trebuie să aibă șansa de a recurge la sistemul de atestare, dacă doresc acest lucru; întrucât statele membre trebuie să le dea acestora posibilitatea de a face acest lucru; întrucât statele membre pot face acest lucru fie stabilind ele însele un astfel de sistem, fie permițând entităților contractante să recurgă la sistemul de atestare stabilit de un alt stat membru; întrucât acestea au dreptul să traseze sarcina de verificare, în cadrul sistemului de atestare, unor persoane, unor profesioniști sau personalului din diverse instituții;

întrucât flexibilitatea necesară în introducerea unui astfel de sistem este garantată prin stabilirea, în prezenta directivă, a cerințelor esențiale pentru acest sistem; întrucât detaliile operaționale trebuie să fie prevăzute în standardele europene la care se referă prezenta directivă;

întrucât este posibil ca statele membre să fie nevoite să definească detaliile operaționale înainte de adoptarea sau în completarea normelor cuprinse în standardele europene;

întrucât, în cazul în care întreprinderile nu recurg la procedura de contestație, anumite încălcări nu pot fi corectate dacă nu se instituie un mecanism special destinat acestui scop;

întrucât, în consecință, Comisia trebuie, atunci când consideră că s-a comis o încălcare clară și manifestă în timpul aplicării unei proceduri de achiziții publice, să aibă posibilitatea să sesizeze autoritățile competente din statul membru și entitățile contractante în cauză, astfel încât să se ia măsurile adecvate pentru corectarea rapidă a încălcării respective;

întrucât este necesar să existe posibilități de conciliere la nivel comunitar, care să permită rezolvarea amiabilă a litigiilor;

întrucât aplicarea în practică a prezentei directive trebuie reexaminată simultan cu aplicarea Directivei 90/531/CEE, pe baza informațiilor ce urmează a fi furnizate de statele membre referitoare la funcționarea procedurilor naționale de soluționare a contestațiilor;

întrucât prezenta directivă trebuie să intre în vigoare simultan cu Directiva 90/531/CEE;

întrucât se cuvine ca Regatului Spaniei, Republicii Elene și Republicii Portugheze să li se acorde perioade suplimentare pentru transpunerea prezentei directive, ținând seama de datele de aplicare a Directivei 90/531/CEE în țările respective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Căile de atac la nivel național

Articolul 1

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta ca deciziile entităților contractante să poată fi revizuite eficient și, în special, cât mai rapid posibil, în conformitate cu condițiile stabilite la articolele de mai jos și, în special, la articolul 2 alineatul (8), pe motivul că deciziile respective au încălcat legislația comunitară în domeniul atribuirii prin licitație a contractelor de achiziții publice sau reglementările de drept intern de aplicare a acestei legislații în ceea ce privește:

- (a) procedurile de achiziții publice din domeniul de aplicare a Directivei 90/531/CEE a Consiliului;
- (b) respectarea articolului 3 alineatul (2) litera (a) din aceeași directivă, în cazul entităților contractante cărora li se aplică prevederea respectivă.

(2) Statele membre trebuie să asigure să nu existe nici o discriminare între întreprinderile care ar putea pretinde despăgubiri pentru daune suferite în contextul unei proceduri de atribuire a unui contract ca urmare a distincției pe care o face prezenta directivă între normele de drept intern de aplicare a legislației comunitare și alte reglementări de drept intern.

(3) Statele membre trebuie să asigure accesul la procedurile de contestație, în temeiul normelor detaliate pe care statele membre au dreptul să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a suferit sau riscă să sufere un prejudiciu ca urmare a unei presupuse încălcări. În special, statele membre pot cere persoanei care face o contestație să aducă în prealabil la cunoștința entității contractante pretinsa încălcare, precum și intenția sa de înainta o contestație.

Articolul 2

(1) Statele membre veghează ca măsurile adoptate în legătură cu procedurile de revizuire prevăzute la articolul 1 să includă dispoziții care conferă competența:

fie

- (a) de a lua, cât mai devreme posibil și recurgând la o procedură provizorie, măsurile tranzitorii menite să corecteze presupusa încălcare sau să prevină prejudicierea în continuare a intereselor avute în vedere, inclusiv măsurile de suspendare sau de garantare a suspendării procedurii de atribuire a contractului sau a punerii în aplicare a oricărei decizii adoptate de entitatea contractantă;
- (b) să anuleze sau să asigure anularea deciziilor luate ilegal, inclusiv eliminarea specificațiilor tehnice, economice sau financiare discriminatorii din anunțul referitor la contract, nota informativă periodică, anunțul privitor la existența unui sistem de calificare, invitația de participare la licitație, caietul de sarcini sau din orice alte documente legate de procedura de atribuire a contractului respectiv

fie

- (c) să ia, cât mai devreme posibil, eventual prin proceduri provizorii și, dacă este nevoie, printr-o procedură finală de fond, măsuri, altele decât cele prevăzute la punctele (a) și (b) menite să corecteze orice încălcare constatată și să prevină prejudicierea intereselor respective; în special, emiterea unui ordin care să oblige la plata unei anumite sume în cazul în care încălcarea nu a fost remediată sau prevenită.

Statele membre pot să facă această opțiune fie pentru toate entitățile contractante, fie pentru unele categorii de entități definite pe baza unor criterii obiective, menținând în orice caz eficacitatea măsurilor stabilite cu scopul de a preveni prejudicierea intereselor avute în vedere;

- (d) și, în ambele cazuri de mai sus, să acorde despăgubiri persoanelor vătămate ca urmare a încălcării comise.

În cazul în care se solicită daune pe motiv că s-a adoptat o decizie ilegală, statele membre au dreptul, acolo unde sistemul juridic intern o impune și, în acest scop, stabilește și organele împuternicite să facă acest lucru, să ceară ca decizia contestată să fie mai întâi anulată sau declarată ilegală.

- (2) Competențele menționate la alineatul (1) pot fi conferite unor organe distincte, fiecare răspunzând de diferite aspecte ale procedurii de soluționare a contestațiilor.

- (3) Procedurile de soluționare a contestațiilor nu trebuie, ele însele, să aibă ca efect suspendarea automată a procedurilor de atribuire a contractului care fac obiectul contestației.

- (4) Statele membre au dreptul să impună ca, în cazul în care se are în vedere aplicarea unor măsuri tranzitorii, să se dea posibilitatea organului competent să analizeze și consecințele probabile ale măsurilor respective asupra tuturor intereselor pasibile de fi prejudiciate, inclusiv interesul public, și au dreptul să decidă să nu acorde astfel de măsuri în cazul în care efectele negative sunt mai mari decât avantajele respectivelor măsuri; o decizie de a nu

acorda măsuri tranzitorii nu va aduce atingere nici unui alt drept solicitat de persoana care a cerut aplicarea măsurilor respective.

- (5) Suma plătită în conformitate cu alineatul (1) litera (c) trebuie să fie suficient de mare pentru a descuraja entitatea contractantă să comită sau să persiste în comiterea unei încălcări. Plata sumei respective poate fi condiționată de o decizie definitivă care să stabilească faptul că încălcarea a fost într-adevăr comisă.

- (6) Efectele exercitării puterilor menționate la alineatul 1 în legătură cu un contract încheiat în urma unei proceduri de atribuire se stabilesc prin dispoziții de drept intern. În plus, exceptând cazul în care o decizie trebuie anulată înainte de acordarea despăgubirilor, un stat membru poate dispune ca, după încheierea unui contract în urma unei proceduri de atribuire, atribuțiile organismului răspunzător de soluționarea contestației să se limiteze la acordarea de despăgubiri oricărei persoane care a avut de suferit de pe urma unei încălcări.

- (7) În cazul în care se solicită daune ce reprezintă cheltuielile de elaborare a ofertei sau de participare la procedura de atribuire a unui contract, solicitantului i se va cere numai să dovedească existența unei încălcări a legislației comunitare în domeniul atribuirii prin licitație a contractelor de achiziții publice sau a normelor interne de aplicare a acestora și că acesta ar fi avut o șansă reală să câștige contractul, dar, ca urmare a încălcării respective, șansa acestuia a fost afectată negativ.

- (8) Statele membre trebuie să vegheze ca deciziile adoptate de organele responsabile cu procedurile de soluționare a contestațiilor să poată fi puse în aplicare cu eficacitate.

- (9) Întrucât organele responsabile cu procedurile de soluționare a contestațiilor nu sunt organe judecătorești, acestea își motivează în scris deciziile, în toate cazurile. De asemenea, pentru astfel de cazuri, trebuie să se adopte dispoziții care să garanteze că există proceduri prin care orice măsuri presupuse a fi ilegale luate de organismul de soluționare a contestației sau orice presupus viciu în exercitarea puterilor conferite acestuia să poată face obiectul unei reexaminări judecătorești sau a unei reexaminări de către un alt organism cu competențe de instanță de judecată sau o instanță în înțelesul articolului 177 din tratat, care să fie independente atât față de entitatea contractantă, cât și față de organismul de soluționare a contestației.

Membrii acestui organism independent, menționat la primul alineat, sunt numiți și eliberați din funcție în aceleași condiții ca și membrii magistraturii, în ceea ce privește autoritatea responsabilă cu numirea, durata mandatului și demiterea acestora. Cel puțin președintele acestui organism independent are aceleași calificări juridice și profesionale ca și membrii magistraturii. Organismul independent își va adopta deciziile în urma unei proceduri în care sunt audiate ambele părți, iar deciziile respective sunt obligatorii din punct de vedere juridic, prin mijloacele stabilite de fiecare stat membru.

CAPITOLUL 2

Atestarea

Articolul 3

Statele membre conferă entităților contractante posibilitatea de a recurge la un sistem de atestare în conformitate cu articolele 4-7.

Articolul 4

Entitățile contractante pot cere ca procedurile și practicile lor de atribuire a contractelor care intră sub incidența Directivei 90/531/CEE să fie examinate periodic, cu scopul de a se atesta că, la data respectivă, procedurile și practicile în cauză respectă legislația comunitară în ceea ce privește atribuirea contractelor precum și normele interne de aplicare a legislației respective.

Articolul 5

(1) Atestatorii raportează autorității contractante, în scris, privind rezultatele examinării pe care au întreprins-o. Atestatorii se asigură, înainte de a transmite autorității contractante atestarea prevăzută la articolul 4, că orice nereguli identificate în procedura și practicile de atribuire a contractelor de către entitatea contractantă au fost remediate și că s-au adoptat măsuri pentru a evita repetarea acestora.

(2) Entitățile contractante care au obținut atestarea au dreptul să includă următoarea declarație în anunțul publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, în temeiul articolelor 16-18 din Directiva 90/531/CEE:

„Autoritatea contractantă a obținut un atestat în conformitate cu Directiva 92/13/CEE a Consiliului, care confirmă că la data de..., procedurile și practicile sale de atribuire a contractelor respectau legislația comunitară și normele interne de aplicare a acesteia.”

Articolul 6

(1) Atestatorii trebuie să fie independenți față de entitățile contractante și complet obiectivi în executarea sarcinilor lor. Aceștia trebuie să prezinte garanțiile corespunzătoare privind calificarea lor profesională și experiența în domeniu.

(2) Statele membre pot desemna persoanele, profesiile sau instituțiile despre ai căror angajați, în cazul în care aceștia sunt solicitați să acționeze ca atestatori, consideră că îndeplinesc cerințele de la alineatul (1). În acest scop, statele membre au

dreptul să solicite ca aceștia să aibă calificările profesionale, cel puțin la nivelul unei diplome de studii superioare în sensul Directivei 89/48/CEE ⁽¹⁾, pe care statele membre le consideră relevante, sau să prevadă că anumite examene de competență profesională organizate sau recunoscute de stat oferă aceste garanții.

Articolul 7

Dispozițiile articolelor 4, 5 și 6 sunt considerate ca fiind cerințe esențiale pentru elaborarea standardelor europene privind atestarea.

CAPITOLUL 3

Mecanism de corecție

Articolul 8

(1) Comisia are dreptul să invoce procedurile prevăzute la prezentul articol în cazul în care, înainte de încheierea unui contract, aceasta consideră că s-a comis o încălcare clară și manifestă a dispozițiilor comunitare în domeniul achizițiilor publice în timpul procedurii de atribuire a unui contract care intră sub incidența Directivei 90/531/CEE sau are legătură cu articolul 3 alineatul (2) litera (a) al aceleiași directive, în cazul entităților contractante cărora li se aplică prevederea respectivă.

(2) Comisia va notifica statele membre și entitatea contractantă respectivă privind motivele care au determinat-o să ajungă la concluzia că s-a comis o încălcare clară și manifestă și să solicite corectarea acesteia prin mijloacele adecvate.

(3) În termen de 30 de zile de la primirea notificării menționate la alineatul 2, statele membre în cauză trebuie să comunice Comisiei:

- (a) confirmarea faptului că încălcarea a fost corectată sau
- (b) o prezentare a motivelor pentru care nu s-a întreprins nici o corectare sau
- (c) o notă prin care se aduce la cunoștință că procedura de atribuire a contractului respectiv a fost suspendată fie de către entitatea contractantă, din proprie inițiativă, fie pe baza competențelor ce i-au fost conferite prin articolul 2 alineatul (1) litera (a).

(4) Prezentarea de motive în conformitate cu alineatul 3 litera (b) se poate baza, printre altele, pe faptul că pretinsa încălcare face deja obiectul unei proceduri de revizuire judecătorească sau al unei proceduri de soluționare a contestației în conformitate cu articolul 2 alineatul (9). În acest caz, statul membru în cauză va informa Comisia despre rezultatul procedurilor respective, de îndată ce acestea devin cunoscute.

⁽¹⁾ JO L 19, 24.1.1989, p.16.

(5) În cazul în care s-a anunțat că o procedură de atribuire a contractului a fost suspendată în conformitate cu alineatul 3 litera (c), statul membru în cauză va trimite o notificare Comisiei în momentul ridicării suspendării sau la inițierea unei alte proceduri de atribuire a contractului care are, în totalitate sau parțial, același obiect. Această nouă notificare va confirma că pretinsa încălcare a fost corectată sau va include o dare de seamă privind motivele pentru care nu s-a efectuat nici o corectare.

CAPITOLUL 4

Concilierea

Articolul 9

(1) Orice persoană care are sau a avut un interes în obținerea unui anumit contract prevăzut de Directiva 90/531/CEE și care, în legătură cu procedura de atribuire a contractului respectiv, consideră că a suferit sau riscă să sufere prejudicii ca urmare a unei pretinse încălcări a legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice sau a normelor interne de aplicare a acesteia, poate solicita aplicarea procedurii de conciliere prevăzute de articolele 10 și 11.

(2) Cererea menționată la alineatul 1 se adresează în scris Comisiei sau autorităților naționale enumerate de anexă. Aceste autorități înaintază cererile către Comisie cât mai rapid posibil.

Articolul 10

(1) În cazul în care Comisia consideră, pe baza cererii menționate la articolul 9, că litigiul se referă la aplicarea corectă a legislației comunitare, aceasta solicită entității contractante să precizeze dacă dorește sau nu să participe la procedura de conciliere. În cazul în care entitatea contractantă refuză să participe, Comisia va informa persoana care a formulat cererea că procedura nu poate fi inițiată. În cazul în care entitatea contractantă este de acord, se aplică alineatele (2)-(7).

(2) Comisia propune, cât mai repede posibil, un conciliator ales din lista de persoane independente acreditate în acest scop. Această listă se întocmește de către Comisie, după consultarea Comitetului consultativ pentru contracte de achiziții publice sau, în cazul entităților contractante ale căror activități sunt definite la articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Directiva 90/531/CEE, după consultarea Comitetului consultativ pentru atribuirea prin licitație a contractelor din domeniul telecomunicațiilor.

Fiecare parte implicată în procedura de conciliere declară dacă îl acceptă pe conciliator și va desemna un conciliator suplimentar. Conciliatorii pot invita cel mult alte două persoane în calitate de

experți consultanți. Părțile în procedura de conciliere și Comisia au dreptul să respingă orice expert invitat de către conciliatori.

(3) Conciliatorii vor da posibilitatea persoanei care a solicitat aplicarea procedurii de conciliere, entității contractante și candidatului sau ofertantului inclus în procedura de atribuire a contractului respectiv, să își prezinte punctul de vedere privind subiectul în cauză, verbal sau în scris.

(4) Conciliatorii se vor strădui, în cel mai scurt timp posibil, să ajungă la un acord între părți care să fie în conformitate cu legislația comunitară.

(5) Conciliatorii vor raporta Comisiei în legătură cu constatările făcute, precum și în legătură cu orice rezultat obținut.

(6) Persoana care solicită aplicarea procedurii de conciliere și entitatea contractantă vor avea dreptul să pună capăt procedurii în orice moment.

(7) Cu excepția cazului în care cele două părți iau o altă hotărâre, persoana care a solicitat aplicarea procedurii de conciliere și entitatea contractantă își vor suporta propriile cheltuieli. În plus, fiecare dintre acestea va suporta jumătate din cheltuielile de procedură, mai puțin cheltuielile părților interveniente.

Articolul 11

(1) În cazul în care, în legătură cu o anumită procedură de achiziții publice, o persoană interesată, în înțelesul articolului 9, alta decât persoana care solicită procedura de conciliere, inițiază proceduri de revizuire judecătorească sau alte proceduri de contestație în sensul prezentei directive, entitatea contractantă îi va informa pe conciliatori. Aceștia vor informa persoana respectivă că s-a înaintat o cerere de aplicare a procedurii de conciliere și vor invita persoana în cauză să se decidă, într-o anumită limită de timp, dacă este de acord să participe la procedura respectivă. În cazul în care persoana refuză să participe, conciliatorii pot decide, dacă este cazul, cu majoritate de voturi, să pună capăt procedurii de conciliere, în cazul în care consideră că participarea persoanei respective este obligatorie pentru rezolvarea litigiului. Conciliatorii vor notifica Comisia în legătură cu decizia luată, precum și motivele pe care se întemeiază aceasta.

(2) Acțiunile întreprinse în temeiul prezentului capitol nu vor aduce atingere:

(a) nici unei acțiuni pe care Comisia sau orice stat membru ar putea să o ia în temeiul articolului 169 sau 170 din tratat sau în temeiul capitolului 3 din prezenta directivă;

(b) drepturilor persoanelor care solicită procedura de conciliere, ale entității contractante sau ale oricăror alte persoane.

CAPITOLUL 5

Dispoziții finale*Articolul 12*

(1) În termen de maximum patru ani de la aplicarea prezentei directive, Comisia, prin consultare cu Comitetul consultativ pentru contracte de achiziții publice, va reexamina modul în care au fost aplicate dispozițiile prezentei directive și, în special, utilizarea standardelor europene și, dacă este necesar, va face propuneri de modificare.

(2) În fiecare an, înainte de data de 1 martie, statele membre vor comunica Comisiei informații privind funcționarea procedurile lor interne de soluționare a contestațiilor în cursul anului calendaristic precedent. Natura informațiilor este stabilită de Comisie prin consultare cu Comitetul consultativ pentru contracte de achiziții publice.

(3) Pentru chestiuni legate de entitățile contractante ale căror activități sunt definite la articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Directiva 90/531/CEE, Comisia va solicita și avizul Comitetului consultativ pentru achiziții publice din domeniul telecomunicațiilor.

Articolul 13

(1) Înainte de 1 ianuarie 1993, statele membre adoptă măsurile necesare pentru asigurarea conformității cu prezenta directivă.

Spania adoptă aceste măsuri până la 30 iunie 1995. Republica Elenă și Republica Portugheză adoptă aceste măsuri până la 30 iunie 1997. Acestea vor informa de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre pun în aplicare măsurile menționate la alineatul 1 la aceleași date cu cele stabilite de Directiva 90/531/CEE.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 14

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 25 februarie 1992.

Pentru Consiliu

Președintele

Vitor MARTINS

ANEXĂ

Autoritățile naționale cărora li se pot adresa cererile de aplicare a procedurii de conciliere prevăzute de articolul 9*Belgia*

Services du Premier Ministre

Diensten Van de Eerste Minister

Ministère des Affaires économiques

Ministerie van Economische Zaken

Danemarca

Industri- og Handelsstyrelsen (contracte de produse)

Boligsministeriet (contracte de lucrări)

Germania

Bundesministerium für Wirtschaft

Grecia

Υπουργείο Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχνολογίας

Υπουργείο Εμπορίου Υπουργείο Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

Spania

Ministerio de Economía y Hacienda

Franța

Commission centrale des marchés

Irlanda

Department of Finance

Italia

Presidenza del Consiglio dei Ministri Politiche Comunitarie

Luxemburg

Ministère des travaux publics

Țările de Jos

Ministerie van Economische Zaken

Portugalia

Conselho de mercados de obras publicas e particulares

Regatul Unit

HM Treasury
